

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

## ผู้สงบกายวาจาใจด้วยความมีสติ

(โยมฝากน้ำผึ้งมาถวายด้านนุ่นเจ้าค่ะ) อะไรว้าวอยู่ด้านนุ่นด้านนี้ จะให้เราไปหา คั้นที่ไหน พุดมันเสียมารยาทเรื่อย ๆ เราไม่มีอะไรฟาดเข้าป่าอย่าเอามา เอามาหาอะไร (คุณ...ทำบุญ ๑๐๐,๐๐๐ บาท) บอกไม่บอกเป็นอะไร ไม่อยากทานฟาดเข้าป่านุ่น ประกาศให้มันลั่นศาลาทำไม เสียอย่างนี้เราไม่ยกฟิง มันเสียมารยาท เสียก็ พิลึกพิลั่น เอาเข้ามาเลยไม่ได้หรือ หรือมันไม่เสียความงาม แวด ๆ มันเสียความงาม เหรอ มันอย่างไรกันพวกนี้ เงินบาทหนึ่งก็อ้อ ๆ นี่หนึ่งบาท ๆ พ่อเขาให้ แม่เขาให้ ลูก เขาให้ หลานเขาให้ เหลนเขาให้ ปู่ย่าตายายเขาให้ คนละบาทสองบาทเท่านั้น เหรอ ประกาศมาอย่างนั้น เหรอ มันฟังไม่ได้นะ มันเลยความงามไป มันเลอะเทอะไปแล้วนะ มีเท่าไรบาทจะเอามาก็เอามาธรรมดาไม่ได้ เหรอ ประกาศหาอะไร พระพุทธเจ้าเสด็จ ออกทรงผนวชไม่เห็นประกาศอะไร ขโมยหนีกกลางคืนเห็นไหม บำเพ็ญอยู่ในป่า ๖ ปี สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา อันนี้แวด ๆ ๆ มันได้อะไร มันมาพิลึกพิลั่นนักหนา

พุดถึงเรื่องอีโลโบเกของพวกเราแล้ว ทำให้คิดถึงตอนไปหาหลวงปู่มั่นใหม่ ๆ ดู พระองค์ไหน ๆ สวยงามเหมือนผ้าพับไว้ กิริยามารยาทการแสดงออกทุกแง่ทุกมุม ดู สังกะสีจริง ๆ ดูตั้งแต่องค์หลวงปู่มั่นลงมา เราไปใหม่ ๆ ตอนนั้นท่านอยู่บ้านโคก มองดู พระองค์ไหน ๆ เรียบ ๆ เหมือนผ้าพับไว้ ทำให้ระลึกถึงครั้งพุทธกาลอีกทีหนึ่งที่ต่อจาก อันนี้ไป พระของพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริงเป็นเช่นไร หรือมันวอกแวก ๆ วาดวิด ๆ เหมือนอย่างลูกศิษย์หลวงตาบัวได้ถุนศาลานี้ เหรอ มันวอกแวก ๆ ดูอะไรดูไม่ได้เลย

ไปดูองค์ไหนเหมือนผ้าพับไว้ ๆ พระอยู่กับท่านรวมทั้งหมด ๗-๘ องค์ มองดู องค์ไหน ๆ งามหมดเลยทุกอย่าง ๆ คือเรามันฝึงบ้างแล้วหลวงปู่มั่น ฝึบตั้งแต่ยังไม่เห็น เสียงท่านรำลือมานานตั้งแต่เราเป็นเด็ก เสียงกิตติศัพท์กิตติคุณของท่านรำลือมา ที่เรา ระลึกได้อยู่ทางบ้านฝือ เสียงรำลือมานาน ไปดูพระองค์ไหนอยู่กับพ่อแม่ครูจารย์มั่นเรา พระอยู่ที่นั่น ดูองค์ไหนเหมือนผ้าพับไว้ ๆ เรียบหมดเลย แล้วก็มาดูเราเป็นลิงเป็นเสน นรกตั้งแต่เรานี้ เหรอ นั้นมันย้อนเข้ามาหาเจ้าของ

ดูพระทั้งหลายที่อยู่กับท่าน ส่วนมากไม่มีเนรละ ท่านไม่ค่อยรับเนร เหมือนผ้า พับไว้เรียบ ๆ เลย เลยคิดมาหาเรานี้ มันเป็นเสนนรกอเวจีแต่เรานี้ เหรอมาอยู่ที่นี้ นะ จนสำคัญว่าท่านเหล่านี้เป็นพระอรหันต์หมดแล้ว เหรอ นุ่นนะมันคิดไปเสียขนาดนั้น เอาหลวงปู่มั่นเรานี้จะเป็นเกณฑ์ ผู้ที่อยู่กับท่านเหมือนเป็นพระอรหันต์หมดเลย มีเศษ มีเดนเศษสัตว์นรกมาแฝงอยู่นี้มีเราคนเดียวนี้ เหรอ มันอดคิดไม่ได้ นะ มองดูองค์

ไหนๆ เพราะความเรียบของท่าน ความเรียบร้อยของท่าน อำนาจแห่งธรรมของท่าน  
เอง

มองดูกิริยาอาการทุกสิ่งทุกอย่างดูไม่เบื่อ ดูหลวงปู่มันนะเราดูไม่เบื่อ ไปอยู่กับ  
ท่านจนท่านมรณภาพจากไปหาข้อตำหนิไม่ได้เลย ขนาดนั้นละ กิริยาของหลวงปู่มันเรา  
เรียบร้อยไปหมดทุกอย่าง จึงมาพิจารณาถึงเรื่องเจ้าของมันมีแต่เราหรือเศษนรกมา  
แฝงพระทั้งหลายอยู่ที่นี่ เข้าใจว่าท่านเป็นพระอรหันต์หมดนั่นนะ มันเป็นอรหันต์อย่าง  
นี้ๆ แต่เราคนเดียวนี้เหอ หนึ้นหนึ้นนี้ หนึ้นไปดูคนนั้นแล้วหันมาดูคนนี้แต่เราคนเดียว  
เหอ มันอดคิดไม่ได้นะ

ก็มีพระองค์หนึ่งที่ว่าเรียบร้อยที่สุดได้เอาออกมาในตำรามิ องค์ไหนก็ว่าท่าน  
องค์นี้เป็นพระอรหันต์นั่นนะ พระทั้งวัดว่าองค์นี้เป็นพระอรหันต์ สงสัย เวลาเข้าประชุม  
ก็ทูลถามพระพุทธเจ้าเลยละ มันมีพระองค์ใดองค์หนึ่งมีที่กิริยามารยาทเรียบร้อยขนาด  
นี้มี ท่านเป็นพระอรหันต์แล้วเหอ ท่านก็บอกว่ายัง ยังเป็นลิงเหมือนพวกเรานี้แหละ  
จะว่าอย่างนั้นถ้าเป็นเรานะ ท่านพูดถึงความเรียบร้อยของท่าน ด้วยความมีสติตั้ง  
รอบๆๆ พอคิดแย็บจะพูดเรื่องอะไรๆ นี้พร้อมมาแล้ว พร้อมออกแล้ว พร้อมมาแล้ว  
จึงนำดู ดูไม่เบื่อ กิริยาพูดออกมานี้เป็นอรรถเป็นธรรมล้วนๆ เลย ไปอยู่กับท่าน  
อาจารย์มันที่แรกนะ ต่อมาก็ค่อยรู้เรื่องราว

มีพระองค์หนึ่งที่ว่านั่นนะจนมีในภาษิตว่า สนฺตกาโย สนฺตวาโจ สนฺตมโน สุ  
สมาหิตो วนฺตโลกามิสฺส ภิกฺขุ, อุปสนฺโตติ วุจฺจติ นี้ละภาษิตของพระองค์นั้น ท่าน  
แสดงธรรมท่านยกอันนี้ขึ้น ผู้สงบกายวาจาด้วยความมีสติตั้ง ความเคลื่อนไหวไปไหน  
มีสติตั้งรอบตัวแล้วงามหมด ท่านว่าอย่างนั้น ท่านพูดไว้ในหนังสือ ทีนี้มีพระองค์หนึ่ง  
อยู่นั้น พระองค์นั้นสวยงามมากขนาดนั้นจนพระทั้งหลายว่าท่านเป็นพระอรหันต์ พระ  
อรหันต์โดยกิริยาความเคลื่อนไหวของท่าน เหมือนมีสติปัญญารอบคอบพูดคำจา  
ตลอดเวลา ท่านสวยงามมาก

พระเลยทูลถามพระพุทธเจ้าพระองค์นี้ละ บอกว่าท่านเป็นพระอรหันต์แล้ว  
เหอว่าอย่างนั้นไปกราบทูลพระพุทธเจ้า ยัง มีแต่พระพวกหันไปหันมาเหมือนพวกเรา  
นี่ละ หันไปทางนั่นแล้วหันไปทางนี้ หันไปดูคนนั้น หันไปว่าคนนี้ พวกเรานี้แหละ ใน  
ตำรามิ เลยยกพระองค์นั้นขึ้นพูด พวกพระได้สำเร็จมรรคผลนิพพานเยอะนะ ท่านยก  
ไว้ในตำรา องค์ที่มีสติตั้งมากจนพระทั้งวัดเหมาท่านว่าเป็นพระอรหันต์ ได้นำเรื่อง  
ของท่านทูลถามพระพุทธเจ้าในที่ประชุมเสียด้วยนะ

พระพุทธเจ้าก็ออกทันทีเลย ยัง ยังหันไปหันมาเหมือนพวกเรานี้แหละ เหมือน  
พวกบ้านี่ละว่าอย่างนั้น พูดง่ายๆ เามาตอบเหมือนพวกเรากับลูกศิษย์หลวงตาบ๊วยอยู่

กาลานี้มันหันไปนั่นหันไปนี่ มันหันอะไรก็ไม่รู้แหละ หันนี้หันไม่รู้เรื่อง พุดง่าย ๆ หันของท่านหันกิเลสขาดสะบั้นออกจากใจ เทศน์วันนั้นพระเจ้าสำเร็จมรรคผลนิพพานมีเยอะนะ สำเร็จนะพระที่ยกพระองค์นี้มาพูด สนฺตกาโย สนฺตวาโจ สนฺตมโน สฺสุมหาทิโต วนฺตโลกามิสฺส ภิกฺขุ, อุปสนฺโตติ วุจฺจติ ผู้สงบกายวาจาใจด้วยความมีสติ ความเคลื่อนไหวไปมา นั่นละเป็นผู้ใกล้ต่อมรรคผลนิพพาน และเป็นผู้จะทรงไว้ซึ่งมรรคผลนิพพาน

เราก็ไม่ลืม ภาชิตอันนี้เราก็เลยไม่ลืม ที่ว่าสนฺตกาโย พระสันตกายท่านสงบหมด อาการทุกอย่างแสดงออกนี้สงบหมด เรียกร้อยหมด จนพระทั้งวัดว่าท่านเป็นพระอรหันต์ ท่านมีสติเป็นกิริยาของท่านอย่างนั้นขึ้นมา พระพุทธเจ้าเลยยกมาตั้งแต่อดีตพระองค์นี้ตั้งแต่อดีตกาลเคยเป็นราชสีห์ พวกเสือพวกแมวเป็นสัตว์ที่มีสติระมัดระวัง เรียกร้อย ท่านยกมาให้ฟัง พระฟังเทศน์อยู่นั้นก็ได้สำเร็จมรรคผลนิพพานนะ

พวกเราไม่เป็นอย่างนั้น เข้ามาในวัดนี้เพ่นพ่าน ๆ เกื่อนุ่นเกื่อนี่เข้ามา พอเราออกไปเห็นมาผิดเวลา จนจะค่ำจะมีดแล้วยังไหลเข้ามาอีก ไม่ใช่บ่อย ๆ นะไหลเข้ามาดูวัดชมวัด เราออกมาเจอพอดีเลย ยัวะเยี้ย ๆ เข้ามา เข้ามาทั้งอ้าปาก ลืมจับปาก อะไรก็ลืมไปหมด มารยาทไม่มี มีแต่เกื่อนุ่นเกื่อนี่ ดูนั่นดูนี่ อันนี้ก็ใส่เสี้ยเปรียงมาอะไรค่า ๆ ดูลักษณะท่าทางมันเป็นอย่างไรนี่ มาหาอะไร ไม่มีใครตอบได้เลย เต็มมาด้วยกัน มากี่ขนาบเอาเดี๋ยวนั้น ไล่ออกจากวัดเดี๋ยวนั้นเลย เราละไล่เอง มาเกื่อนี่มาเกื่อนี่ดูนั่นดูนี่ดูแต่นอก ๆ ไม่ดูกิริยาภายในของเจ้าของมันเป็นอย่างไร ไม่ดู

นั่นละคนไม่มีสติ เกื่อนุ่นเกื่อนี่มา ไปดูมันขวางตาขวางใจก็เลยเอาเสี้ยบ้างวันนั้น ไล่เดี๋ยวนั้นเลย ค่า ๆ นะเพ่นพ่าน ๆ เข้ามานี้ เรานี้ละเจอเองเลยไล่เดี๋ยวนั้นเลย ให้ออกไป มาเพ่นพ่าน เราวาอย่างนั้นนะ นั่นละเห็นเขามาวัดนี้วัดนี้ปรากฏชื่อลือนามก็เป็นบ้ามา แล้วอ้าปากไม่จับด้วยนะ มากี่อ้าปากมา ตามันเหม่อมันมองไม่มีสติสตังดูไม่ได้ มาเฉย ๆ มาดูเฉย ๆ ดูนั่นดูนี่แล้วอ้าปากด้วย ดูไม่ได้ก็เอาเสี้ยบ้าง ค่า ๆ ผิดเวลาแล้ว ยังยัวะเยี้ย ๆ เข้ามา เราก็เอาเสี้ยบ้างไล่ออกจากวัดเดี๋ยวนั้นเลย ไม่ให้มา มันขวางตาขวางธรรม

นี่ก็จิตไม่มีสติไม่ระมัดระวัง เป็นได้ไม่สงสย ถ้ามีสติแล้วก็อย่างพระสันตกายที่ว่า สนฺตกาโย สนฺตวาโจ สนฺตมโน สฺสุมหาทิโต วนฺตโลกามิสฺส ภิกฺขุ, อุปสนฺโตติ วุจฺจติ องค์นี้สงบเงียบทุกอย่างจนพระทั้งวัดเหมาท่านเป็นพระอรหันต์ พระพุทธเจ้าก็ยกพระองค์นี้ขึ้นเทศน์ในที่ประชุมเลย พระได้สำเร็จมรรคผลนิพพาน นี่อานิสงส์แห่งการรักษาภิรียมารยาทให้คนอื่นได้รับมรรคผลนิพพานด้วย พระองค์นี้ท่านเคยเป็นราชสีห์มาก่อน ท่านก็ยกนิทานเรื่องราชสีห์เหมือนแมวเหมือนเสือ แมวนี่ไปไหน

ระวังตัวมาก ท่านเอามาเทียบว่าพระองค์นี้เคยเป็นราชสีห์มา ราชสีห์เป็นสัตว์ที่มีสติ สติงระมัดระวังตัวมาก ท่านว่าอย่างนั้น

ไม่เหม่อมองเป็นบ้าอ้าปากเหมือนพวกเรา พวกเราเฝ้าพวกเหม่อมองอ้าปากไม่จับ ออกไปจนนอกวัดแล้วยังอ้าปากคุยโม้ไม่ได้ศัพท์ได้แสง มากี่ขนบเอาไล่ออกจากวัด ปราบผู้ร้าย ผู้ร้ายมันมาขวางวัด ไส้ผู้ร้ายออกจากวัด ไส้คนร้ายออกจากวัด มันไม่มีสติสติง เหม่อมองนั้นนี่มา เป็นบ้าเข้ามาในวัดค่าๆ มาไม่ใช่เวลาเสียด้วย แล้วอ้าปากด้วย ไปนี้มันจับปากหรือยังไม่รู้นะ มันอ้าปากจากวัดไปนี้ ไส้ให้จับปากให้ออก เป็นอย่างนั้นแหละ

ในนิทานมีพระสันตกาย ท่านสงบกายวาจาเหมือนราชสีห์ทั้งตัว เหมือนแมว คือระมัดระวังทุกอย่าง ท่านไม่เชื่อๆ ซ่าๆ เหมือนพวกเรา พวกเราเฝ้าพวกเชื่อๆ ซ่าๆ ไปที่ไหนอ้าปากไม่จับ จับหรือยังในศาลานี้ละ พวกเชื่อๆ ซ่าๆ อ้าปากไม่จับ พวกจับหรือยัง คงจะจับปากละ เพราะได้ยินเสียงเอ็บอ้าบๆ เขงจับปากเสียงดัง เอ็บอ้าบๆ นี่พวกอ้าปาก แหงนหน้าขึ้นฟ้าอ้าปากไม่มีสติเป็นอย่างนั้นละ พวกกันจำเอานะ

ไปสู่สถานที่ควรสำรวจระวังก็ต้องสำรวจระวังมันถึงถูก ไปที่ไหนกิริยาอันเก่าของเจ้าของมันก็ขวางโลก ขวางธรรม ขวางวัดขวางวา ขวางพระขวางเณรไปหมด ผู้ที่ท่านระมัดระวังรักษามีอยู่ เราทำไมถึงไปเป็นอย่างนี้ ขวางวัดขวางวา ขวางหูขวางตาของพระของเณรอย่างนี้ละ ความหมายว่าอย่างนั้น พวกเราผู้อยู่ในวัดนี้ก็เหมือนกัน อยู่ในวัดเป็นพระเป็นเณรแต่หงนหน้าขึ้นฟ้าอ้าปากอยู่ในวัดนี้ พระเณรเชื่อๆ ซ่าๆ อยู่ในวัดนี้ไม่มีสติสติงระมัดระวังก็เทียบกันอย่างนั้นแหละ มาเทียบพวกเรา พวกเราเป็นอย่างไร หรือมีแต่หงนหน้าขึ้นฟ้าอ้าปากอย่างนั้นหรือ อย่างนั้นละความไม่มีสติเป็นอย่างนั้นเอง

อย่างนี้เราถึงเห็นว่าศีลธรรมเด่นมากกับกิริยาที่ว่ามานี้ กิริยาเหล่านั้นเป็นกิริยาเชื่อๆ ซ่าๆ เป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของ เขาเอาไปฆ่าได้ง่าย สัตว์มีเจ้าของเจ้าของรักษาอยู่ใครๆ ไม่กล้ามารังแก นี่กิริยาอาการของเราที่แสดงออกทุกอย่างมีสติสติงครอบงำตลอดเวลา การแสดงออกก็สวยงามความหมายว่าอย่างนั้น ถ้าไม่มีสติแล้วไม่น่าดูละ ถ้ามีสติแล้วก็น่าดู จะให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

[www.luangta.com](http://www.luangta.com) หรือ [www.luangta.or.th](http://www.luangta.or.th)

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ